

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010202
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Schweitzerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2316010202.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Schweitzerovej a prísediacich Margity Hammelovej a Alexandra Szőkeho na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.05.2019 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný S. P., F.. XX.XX.XXXX R. G., bytom Š., U. XXX/XX, vo výkone väzby od 24.10.2015 do 19.05.2016, toho času vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov,

je v i n n ý, ž e

1/ dňa 20.10.2014 v čase okolo 23.30 hod. v Šali na U. ulici č. XX na prízemí bytového domu nohou kopol do vchodových dverí na byte č. X, čím poškodil vchodové dvere, čím spôsobil majiteľovi bytu poškodenému O.. A. I. škodu vo výške 355,40 Eur,

2/ dňa 24.10.2015 v čase okolo 18.50 hod. v Šali na ulici Pázmáňa pri herni Admirál, počas vykonávania služobného zákroku hliadkou PZ voči jeho osobe, zaútočil na príslušníka Obvodného oddelenia PZ, ktorý vykonával funkciu referenta s územnou a objektovou zodpovednosťou práp. O. H., ČOZ XXXXXX, ktorý bol zaodetý v služobnej rovnošate príslušníka PZ, a to tým spôsobom, že ho udrel dva krát päšťou do oblasti tváre veľkou intenzitou a ppráp. O. H. spôsobil zranenia a to hematóm v oblasti ľavého oka, s predpokladanou dobou práceneschopnosti do piatich dní,

t e d a

v bode 1/
poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 2/
použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/
prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1/ Tr. zákona,

v bode 2/
prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona sa upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre ich výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn.

3T/188/2014 zo dňa 11.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/59/2018 zo dňa 29.01.2019 súd považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a jeho prevýchovu.

o d ŏ v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov T. W. B., D. G., O. A. I., O. T., S.Ó. E., D. H., O. H., C. T., S. I., E. B., prečítaním výpovede svedka C. J., znaleckého posudku znalca MUDr. Mária Straku ako i ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný S. P. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutkov. Následne uviedol, že k veci na hlavnom pojednávaní vypovedať nebude. Z jeho prečítanej výpovede z prípravného konania k bodu 1/ rozsudku vyplynulo, že dňa 20.10.2014 po 23.00 hod. bol v pivnici zaniest' bicykel. Bola tma a s pedálom buchol do zárubne a v tom momente z bytu vyštartoval pán I., ktorý je na neho alergický. Ako s ním potom pri zábradlí debatoval, nastriekal mu kaser do očí, ktorý mu oči dráždil a chvíľu ani nevidel. Išiel k hlavnému vchodu, lebo zadné dvere boli zavreté, bol nasrdený, preto kopol do I. dverí. Nesúhlasil s vyčíslenou škodou, lebo zárubňa bola opraviteľná a tá by nepresiahla ani 100,- eur. K bodu 2/ vypovedal, že dňa 24.10.2015 išiel po Hurbanovej ulici v Šali. Pri budove bývalého Hydrostavu spoza kríkov oproti nemu pristúpili dvaja policajti s oslovením: hej ty, stoj, máš občiansky. Odpovedal im, že ho má doma. Išli k nemu, naťahovali si rukavice, pristúpili a začali ho prehľadávať. Nahmatali mu vo vrecku injekčnú striekačku, ktorú kázali vyložiť. On si ju chytil do ruky, rozlomil ju a zahodil ju za seba. Vtom jeden z policajtov menom H. vytiahol zbraň a obaja policajti ho začali biť pästami do hlavy. On sa snažil vykryť rany, teda sa bránil a kričal o pomoc. Potom ho zvalili na zem a nasadili putá. Počas toho, ako ho bili počul, že jeden z policajtov kričal do vysielacky, že útok na verejného činiteľa. Predtým ako prišli na miesto ostatní policajti, H. povedal svojmu kolegovi B., nech mu dá úder na tvár s tým, že neboj sa, len mi daj. Vtedy B. asi štyrikrát udrel H. do tváre. Spútaný bol až kým na miesto neprišla sanitka tak natesno, že mu natrvalo zostala jazva. On na nikoho neútočil, ale on bol policajtmi napadnutý a dobitý.

Svedok Ing. A. I. vypovedal, že okolo 22.00 hod. išli spať, ale okolo pól jedenástej sa zobudil na veľký hluk. V tom čase obžalovaný chodí pravidelne do pivnice asi odkladať bicykel. Viackrát sa snažil obžalovanému dohovoriť, aj slovnú potýčku kvôli tomu mali, ale nepomohlo. Na hluk reagoval tak, že vyšiel z bytu s kaserom v ruke kvôli svojej bezpečnosti a ostal stáť na vyvýšenom poschodí a obžalovaný stál v pivnici. Upozornil ho, aby bol ticho a trochu plynu z kaseru vypustil do priestoru a vrátil sa do bytu. Následne počul, že niekto mu kopol do dverí, ktoré sa poškodili. Nakoľko dvere boli certifikované zn. Sherlock, bolo potrebné zavolať technika, ktorý sa rozhodol dvere vymeniť, lebo v dôsledku poškodenia už neslúžili ako protipožiarne.

Svedok C. T. vypovedal, že k poškodeným dverám bol zavolaný do Šale zákazníkom. Na mieste zistil, že dvere boli v poriadku, ale na zárubni bol prehnutý plech, pričom zákazník chcel, aby bola zárubňa vymenená, ktorá stála cca 360,- eur. Opravu zárubne je možné vykonať, avšak by bolo potrebné zvráť plechy, čo by z estetického hľadiska neboli ako nové a čo sa týka bezpečnosti zn. Sherlock, zárubňa by s opravou bola oslabená.

Svedkyňa S. I. vypovedala, že odborné vyjadrenie k bezpečnostným dverám zn. Sherlock podávala na základe políciou poskytnutých obrázkov, vyjadrenia p. T.. Po ich zhodnotení dali odporúčenie na výmenu zárubne z dôvodu poškodenia v oblasti strelky. V prípade opravy zárubne by došlo k porušeniu jej vizuality a by už nezodpovedala certifikátu výrobkov ich spoločnosti.

Svedok O. H. vypovedal, že dňa 24.10.2015 vo večerných hodinách sa s kolegom vracali k odstavenému služobnému vozidlu. Cestou zbadal, že z ulice Pázmáňa na Hurbanovú ide neosvetlený cyklista dosť nekoordinovane. Rozhodol sa ho zastaviť, lebo predpokladal, že je pod vplyvom alkoholu. Ako zostúpil z bicykla, vyzval ho na predloženie OP, čo odmietol s tým, že ho má doma a prečo ho otravujú. Cyklistovi vysvetlil, že môže byť predvedený na políciu a vyzval ho, aby vyložil veci, ktoré má u seba. Vtedy už boli pri služobnom vozidle, kde cyklista vyložil tablet, kľúče ako aj ďalšie predmety. On ho ale prehmatával, či nemá zbraň u seba a vtedy zacítil nejaký predmet. Vyzval obžalovaného, aby aj ďalší predmet vyložil, kedy ale znervôznel, ale vytiahol z vrecka striekačku. rozťahal ju, vysypal z nej prášok a striekačku zahodil za seba. Obžalovaný potom začal cúvať, ale on sa ho snažil chytiť, kedy zacítil

úder na ľavú stranu tváre, ktorý dostal od obžalovaného. Začali spolu zápasiť, spadli aj na zem, kričal ako zmyslov zbavený až nakoniec sa im podarilo nasadiť obžalovanému putá. Nakoľko so spútanými rukami štorcoval, putá sa mu automaticky zaťahovali. Celý incident trval asi tak 4 -5 minút. Na operačné stredisko volal kolega cez vysielaciu, že boli napadnutí.

Svedok Bc. E. B. vypovedal, že počas výkonu služby s kolegom H. hliadkovali na pridelených úsekoch z dôvodu pátrania po osobách, avšak konkrétna akcia vyhlásená nebola. Keď prechádzali okolo parčíka, videli tam osoby, preto na neďalekom parkovisku odstavili služobné vozidlo. Medzitým však osoby, nachádzajúce sa v parčíku už boli ďaleko. Na mieste nikoho nevidel, iba prichádzajúceho cyklistu, ktorého sa rozhodli zastaviť, keďže sa javil, že má vypité a okrem toho nemal ani žiadne reflexné prvky. Kolega H. ho zastavil a začal ho riešiť. On stál od nich približne na 3 metre a preto na vlastné oči videl, ako cyklista, ktorého následne stotožnili ako S. P., sa zahnal na H. a päťou trafil priamo do tváre. Príbehol kolegovi na pomoc a vtedy obžalovaný udrel H. aj druhýkrát do tváre. Obžalovaný kládol aktívny odpor a s H. spadli na zem a pri zápasení s obžalovaným aj on sa dostal na zem. Po niekoľkominútovom zápasení obžalovaného spútalí. Na miesto prišli ďalší kolegovia ako aj civilné osoby. Nie je pravdou, že on udrel svojho kolegu H. po výzve, aby mu jednu „ujebal“.

Svedok O. T. vypovedal, že po nástupe do nočnej služby na OO PZ Šaľa boli vyslaní stálou službou okolo 19.45 hod. na miesto s tým, že mal byť napadnutý kolega. Po príchode na miesto už tam nachádzali aj ďalšie policajné hliadky, obžalovaný v tom čase bol spacifikovaný a spútaný. Či bol na zemi si už nepamätal. Oni s kolegom zabezpečili miesto tak, že ho opáskovali, aby nedošlo k znehodnoteniu dôkazov, a tam sa nachádzajúcich ľudí posielali za pásku. Videl na kolegovi H., že má zranenú tvár pri oku, ktorý povedal, že po výzve k zisteniu totožnosti, obžalovaný ho udrel päťou opakovane do tváre a potom došlo aj k zápaseniu medzi nimi. Videl, že obžalovaný tiež mal zranenia na tvári, asi mal obočie krvavé. Potom bol obžalovaný odvezený sanitkou do Galanty, a on ho sprevádzal v sanitke. Počas prevozu bol spútaný a kľudný.

Svedok S. E. vypovedal, že na miesto prišli s kolegom T., ako boli vyslaní stálou službou. Po príchode na miesto obžalovaný sa nachádzal spútaný medzi dvomi autami a kľučal na zemi. Mal krvavú tvár, značne bol od krvi ako aj jeho veci, ktoré mal na sebe. Kolega H. mal opuchnutú tvár pri oku a povedal, že obžalovaný zahodil striekačku. S T. opáskovali miesto a striekačku našiel až služobný pes.

Svedok D. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so svojim známym J. išli smerom k hotelu cez park, krížom po asfaltovej cestičke. Pri kríkoch videl dve pofydérne osoby, ktoré vyskočili spoza kríkov, keď išiel cyklista a povedali mu, „stoj“. Cyklista zostúpil a vtedy tí dvaja na neho kričali, aby dal doklady. Cyklista povedal, že ich nemá. Potom ho zobrali za policajné auto, zvalili ho na zem, videl nejaké pohyby nôh tých dvoch, ale či cyklistu bili alebo kopali jasne nevidel. Boli od miesta najprv na vzdialenosť 20 metrov, potom plynule išli po chodníku až sa dostali na vzdialenosť 5 metrov. Postávali tam asi 15 minút, ale na miesto nikto iný neprišiel, tak z miesta odišli.

Z jeho prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že keď obžalovaný zoskočil z bicykla a tí dvaja prišli k nemu, zistil, že sú to policajti. Kázali cyklistovi vyložiť veci a presunuli sa k policajnému autu. V tom cyklistovi treskli a muž spadol. Potom počul, ako niekto povedal, „pridrť mi“. Policajt niekomu naboxoval a počul, že „ešte mi daj“ alebo „ešte raz mi daj“. Vtedy mohol byť od nich asi tak 5-10 metrov. Počul kričať aj cyklistu ako aj hlas do vysielacky, že „útok na verejného činiteľa“. Vtedy sa radšej spratali so J. z miesta preč. Neskôr sa dozvedel, že cyklistom bol pán P.. Neprihlásil sa hneď na políciu, lebo sa bál policajnej brutality. Prihlásil sa až neskôršie z vlastnej iniciatívy, nakoľko je kamarát s bratom obžalovaného.

Svedkyňa T.. W. B. vypovedala, že krajským riaditeľstvom operačného strediska mali nahlásené, že pri zásahu bol zranený policajt. Po príchode na miesto, kde už bolo veľa ľudí, zraneného policajta ošetrovala mimo sanitku. Na tvári mal hematóm, ale či bolo zranenie krvavé, si už nepamätala. Vypísala dva záznamy a po príchode na Centrálny príjem NsP Galanta odovzdala tieto dva záznamy s dvoma osobami k ďalším zákrokom. Ako sa obžalovaný dostal do sanitky nevedela, nakoľko ona ošetrovala policajta. Si už nepamätala, aké konkrétne zranenia mali pacienti a to ani po nahliadnutí do listinných dôkazov, konkrétne na fotografie (čl. 196-199).

Svedok D. G. vypovedal, že v kritickom čase boli vyslaný ako výjazd k napadnutému policajtovi. Po príchode na miesto zistili, že policajt mal hematóm na tvári a ďalšia osoba škrabance na tvári z ktorých aj

krvácal, ale aké vážne boli ich zranenia posúdiť nemohol. Oboch potom odviezli v sanitke do nemocnice na ošetrovanie. Obžalovaný sa správal normálne, bol spútaný ale sa sťažoval, že železka má moc stiahnuté.

Z prečítanej výpovede svedka C. J. z prípravného konania zo dňa 15.01.2016 vyplynulo, že v kritický večer sa stretol s pánom, ktorý otváral pizzériu v Šali a spolu išli smerom k hotelu. Po ceste sa rozprávali, keď si všimol, že dvaja policajti sú za kríkmi. Keď prechádzal okolo nich cyklista, spoza kríkov prešli na parkovisko a jeden z policajtov na neho zakričal, aby dal občiansky, potom začal na kapotu vykladať veci z vrečka, pričom niečo hodila do kríkov. Vtedy cyklistu či obaja policajti naraz, alebo len jeden z nich napadli cyklistu, zvalili na zem. Jeden z nich kľučal na ňom a druhý ako keby ho kopal. Policajt, ktorý kľučal na cyklistovi povedal druhému „najeb mi, najeb mi“. Druhý po chvíľke váhania ho slabšie udrel, načo opäť počul kľučajúceho policajta „najeb mi silnejšiu“ a ten mu dal dva - tri rany. Videli to asi na vzdialenosť 7 metrov. Potom radšej z miesta odišli. Na políciu išiel k veci vypovedať, keď sa rozprával s otcom obžalovaného, avšak k žiadnej výpovedi ho nenavádzal.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, mal súd za preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú popísané vo výrokovvej časti rozsudku a že ich spáchal obžalovaný. Obžalovaný k bodu 1/ čiastočne sa priznal, teda, že kopol do dverí suseda Ing. A. I., ale to urobil z hnevu, nakoľko mu poškodený nastriekal kaser do očí. Namietal aj výšku vyčíslenej škody na dverách s tým, že opravu by bolo možné vykonať do sumy 100,- Eur. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpovede svedkov S. I.C. a E. T., ktorí obžalovaným prednesnú námietku čo do výšky škody nevytlúčili, teda, že by oprava poškodenej zárubne mohla stáť aj do výšky 100,- Eur. Na druhej strane ale treba poukázať na tú skutočnosť, že by v prípade opravy zárubne ich bezpečnosť by bola oslabená, došlo by k porušeniu jej vizuality a už by nezodpovedala certifikátu výrobkov spoločnosti Sherlock bez výmeny bezpečnostných dverí. Bezpečnostné dvere majú slúžiť tak, aby zabránili vniknutiu nepovolanej osoby ako aj protipožiarne. Nakoľko súd nemal za spochybnenú výšku spôsobenej škody, konanie obžalovaného v bode 1/ kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1/ Tr. zákona. Vo vzťahu k bodu 2/ vykonané dôkazy možno deliť na dve skupiny. Na jednej strane je výpoveď obžalovaného, ktorý popiera spáchanie skutku v plnom rozsahu, pričom bol práve on, ktorého policajt H. napadol. Čiastočne jeho obranu potvrdzujú svedecké výpovede C. H. a prečítaná výpoveď svedka C. J.. Uvedení svedkovia vypovedali, že počuli rozhovor medzi zasahujúcimi policajtmi, ako jeden hovoril druhému, aby ho udrel, čo sa aj stalo. Okrem toho videli, ako bol poškodený zvalený na zem a jeden z policajtov robil pohyby, ako keď do niekoho sa kope. Pri hodnotení týchto svedeckých výpovedí súd prihliadol na skutočnosť, že na polícii k trestnej veci vypovedali až po tom, ako o celej udalosti sa rozprávali s rodinnými príslušníkmi obžalovaného (C. H. je kamarát s bratom obžalovaného a C. J. je dobrým známym s otcom obžalovaného). Tieto priateľské väzby spochybňujú úplnú vierohodnosť ich výpovedí a navyše rovnako potvrdzujú iba zastavenie obžalovaného, rozhovor medzi policajtmi ohľadne úderov, ale v ostatných častiach nie sú zhodné (vzdialenosť od miesta činu, prítomnosť ďalších hliadok a osôb na mieste činu. Na strane druhej je výpoveď samotného poškodeného H., jeho kolegu prítomného na mieste činu T.. B., ktorí tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne popísali správanie sa obžalovaného po výzve na predloženie dokladu totožnosti až po nástup do sanitky. Pravdou je, že po policajnom zákroku aj obžalovaný bol zranený o ktorom fakte svedčia nielen v spise sa nachádzajúce fotografie obžalovaného, lekárske správy ale aj výpovede zdravotníkov (T.. W. B., D. G.) ale aj výpovede ostatných policajtov, ktorí prišli na miesto činu a videli krvavú tvár aj oblečenie obžalovaného. Súd poukazuje na skutočnosť, že voči osobe obžalovaného boli použité donucovacie prostriedky: hmaty, chvaty, údery sebaobrany a putá (čl. 228), ktoré boli riaditeľom OO PZ Šaľa vyhodnotené ako oprávnené použité. Počas zápasenia obžalovaného s poškodeným teda došlo k zraneniu obžalovaného, ktorý takýto následok mohol predpokladať ak neuposlúchne výzvu policajta na preukázanie svojej totožnosti. Po zhrnutí všetkých vyššie uvedených a hodnotených dôkazov mal súd za preukázané aj spáchanie skutku uvedeného v bode 2/ rozsudku. Toto jeho protiprávne konanie kvalifikoval ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na doterajší spôsob života obžalovaného, charakter páchaných skutkov, pomer poľahčujúcich (§ 36 Tr. zákona) a priťažujúcich (§ 37 Tr. zákona) okolností, ich pomer ako aj na možnosť nápravy obžalovaného. Obžalovaný sa skutku v bode 1/ dopustil dňa 20.10.2014 a skutku v bode 2/ dňa 24.10.2015. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/188/2014 zo dňa 11.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/59/2018 zo dňa 29.01.2019 bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom

výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V danom prípade by prichádzalo v zmysle § 42 Tr. zákona uloženie súhrnného trestu. Súd však vyššie uvedený trest považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu obžalovaného, preto s poukazom na § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.